

FOLKETINGETS
OMBUDSMAND

FOB 2024-8

**Dekorumkravet.
Afvisning af ansøger
til stilling som følge af
et tilhold**

Resumé

12. marts 2024

En ansøger søgte en stilling som næstkommanderende for en enhed i en militær stab. Stillingen ville medføre en varig udnævnelse som oberstløjtnant. Forsvarsministeriets Personalestyrelse afviste at tage ansøgeren i betragtning til stillingen, med den begrundelse at ansøgeren ikke opfyldte dekorumkravet.

Ansættelses- og arbejdsret

1.1

1.9

Ansøgeren var mere end syv et halvt år inden dekorumvurderingen blevet meddelt et tilhold på baggrund af handlinger, der senest var begået, et halvt år inden tilholdet blev meddelt.

Syv år efter meddelelsen af tilholdet blev den pågældende imidlertid ligeledes af Forsvarsministeriets Personalestyrelse ansat og udnævnt i en tidsbegrænset stilling og konstitueret som oberstløjtnant med midlertidig grad som oberst.

Det var ombudsmandens opfattelse, at Forsvarsministeriets Personalestyrelse havde haft anledning til at anse tilholdet som et alvorligt forhold i relation til dekorumvurderingen.

Efter en samlet vurdering var det imidlertid ombudsmandens opfattelse, at det, styrelsen havde anført som afgørende for sin vurdering, ikke gav et tilstrækkeligt grundlag for at afvise at tage ansøgeren i betragtning til stillingen, med den begrundelse at ansøgeren ikke opfyldte dekorumkravet. I ombudsmandens vurdering indgik dels tidsspændet mellem de forhold, der begrundede tilholdet, og dekorumvurderingen, dels at styrelsen i den mellemliggende periode efter opslag ansatte og udnævnte ansøgeren i en et-årig stilling i udlandet, der indebar, at ansøgeren blev konstitueret som oberstløjtnant med midlertidig grad som oberst.

(Sag nr. 23/01412)

I det følgende gengives ombudsmandens udtalelse om sagen:

Ombudsmandens udtalelse

1. Om sagen

Sagen drejer sig om Forsvarsministeriets Personalestyrelses vurdering af, at du ikke opfyldte dekorumkravet for stillingen som næstkommanderende for en enhed i en militær stab. Du fik besked om vurderingen den (dato).

Styrelsens vurdering skyldtes, at du havde været meddelt et tilhold. Tilholdet, der var gældende i fem år, blev forkyndt for dig den (dato) (mere end syv et halvt år før dekorumvurderingen) af (by) Politi på baggrund af en afgørelse truffet af Statsadvokaten i (by) den (dato).

Af statsadvokatens afgørelse fremgår bl.a. følgende:

”Efter en gennemgang af sagen har jeg fundet, at betingelserne for at meddele Dem tilhold mod at opsøge eller tage kontakt til (forurettede) er opfyldt.

Jeg har ved min afgørelse navnlig lagt vægt på, at De efter den (dato) (otte år og fem måneder før dekorumvurderingen) at være blevet meddelt en advarsel om ikke at opsøge (forurettede) hverken fysisk, telefonisk eller på anden måde, flere gange har kontaktet hende, herunder ved brev af (dato) (otte år og fire måneder før dekorumvurderingen) og mails af (dato) (otte år og to måneder før dekorumvurderingen). Forud for denne advarsel har De endvidere adskillige gange kontaktet (forurettede) uagtet hendes klare ønske om at være i fred for Dem. Derudover har De adskillige gange været inde på (forurettedes) profil på LinkedIn med elektroniske spor til følge, som vises for (forurettede) på hendes profil, hvilket De ikke kan undgå at være bekendt med.”

Den forurettede var efter det oplyste din tidligere kæreste, der ligeledes var ansat på ministeriets område. Jeg må dog samtidig lægge til grund, dels at hændelserne ikke er sket i tjenesten, dels at I hverken arbejdede sammen på det tidspunkt, hvor du fik meddelelse om tilholdet, eller på det tidspunkt, hvor du foretog de handlinger, der begrundede tilholdet. Jeg må også lægge til grund, at handlingerne ikke har været strafsanktioneret. Endelig forstår jeg, at du ikke har overtrådt tilholdet.

Næsten fem år efter tilholdet blev meddelt, modtog Forsvarsministeriets Personalestyrelse oplysninger fra (myndighed) om, at du var blevet meddelt et

tilhold. Styrelsen rettede på den baggrund henvendelse til Forsvarets Efterretningstjeneste, som bekræftede oplysningerne. Styrelsen modtog kort herefter en kopi af statsadvokatens afgørelse fra (myndighed).

Af en intern mail af (dato) (syv dage efter, at styrelsen modtog kopi af statsadvokatens afgørelse fra (myndighed)) til chefen for (afdeling) i Forsvarsministeriets Personalestyrelse fremgår det, at styrelsen formentlig ville have iværksat en ansættelsesretlig sanktion over for dig, hvis styrelsen havde været bekendt med tilholdet på et tidligere tidspunkt under din ansættelse på ministeriets område.

I et brev af (dato) (13 dage efter, at styrelsen modtog kopi af statsadvokatens afgørelse fra (myndighed)) oplyste Forsvarsministeriets Personalestyrelse dig om, at styrelsen ikke foretog sig yderligere i anledning af oplysningerne om tilholdet, men at tilholdet efter en konkret væsentlighedsvurdering ville kunne blive inddraget i fremtidige afgørelser om dine tjenstlige forhold.

Du var i perioden fra den (dato) (seks måneder før dekorumvurderingen, og to og år tre måneder efter, at styrelsen modtog kopi af statsadvokatens afgørelse fra (myndighed)) til den (dato) (seks måneder efter dekorumvurderingen) udstationeret i en tidsbegrænset stilling i (land), der indebar, at du blev udnævnt i stillingen. Stillingen var lønmæssigt indplaceret svarende til lønramme 37, og du blev samtidig konstitueret oberstløjtnant med midlertidig grad som oberst, så længe du varetog stillingen.

Mens du var udstationeret i stillingen i udlandet, søgte du stillingen som næstkommanderende i enheden i den militære stab. Denne stilling ville medføre en varig udnævnelse til oberstløjtnant, og var, som den tidsbegrænsede stilling i udlandet, lønmæssigt indplaceret svarende til lønramme 37. I modsætning til den tidsbegrænsede stilling i udlandet er der personaleansvar forbundet med stillingen i den militære stab.

2. Din opfattelse

Du anfægter ikke, at der var tale om en alvorlig dekorumovertrædelse, da du blev meddelt et tilhold. Du mener dog, at det må tillægges betydning, at tilholdet blev meddelt i (årstal) (mere end syv et halvt år før dekorumvurderingen) og udløb i (årstal) (to år og syv måneder før dekorumvurderingen), og at du har overholdt tilholdet, som angik private forhold og efter din opfattelse udsprang af sparsom kontakt til den forurettede.

Efter din opfattelse må den samfundsmæssige udvikling i synet på krænkende adfærd og det øgede fokus i forsvaret på dette område være inddraget allerede ved din tidsbegrænsede ansættelse i stillingen i udlandet. Desuden

er nogle af forsvarrets retningslinjer først kommet til, efter dekorumvurderingen blev foretaget i den foreliggende sag.

Det er ifølge dig ikke foreneligt at vurdere på den ene side, at du opfylder dekorumkravet for den tidsbegrænsede stilling i udlandet, og på den anden side, at du ikke opfylder dekorumkravet for stillingen i den militære stab. I den tidsbegrænsede stilling i udlandet blev du konstitueret oberstløjtnant og midlertidigt tillagt grad som oberst. Du deltog i Forsvarsministeriets chefkonferencer og repræsenterede Danmark i samtaler med f.eks. værnsschefer (fra landet, hvor udstationeringen fandt sted) og parlamentsmedlemmer (...). Der var således tale om en udadvendt stilling, der var mere offentlig og profileret end stillingen i den militære stab. Hverken samarbejdspartnere eller offentligheden ville kunne skelne mellem, om du var udnævnt eller konstitueret.

3. Forsvarsministeriets Personalestyrelses opfattelse

Forsvarsministeriets Personalestyrelse har anført, at der i dekorumvurderingen indgår en række faktorer, herunder grovheden af forløbet, medarbejderens grad, stillingens niveau og indhold, det tidsmæssige forløb samt samfundsopfattelsen og udviklingen heri. Det beror således på en konkret vurdering fra stilling til stilling, om der kan ske udnævnelse, og dekorumvurderingen skærpes efter styrelsens opfattelse ved varig udnævnelse set i forhold til en konstitution, funktion i højere stilling eller lignende.

Styrelsen finder, at tilholdet udgør en alvorlig dekorumovertrædelse. Alene det forhold, at du som ansat i forsvaret har bragt dig i en situation, hvor du har fået et tilhold for at have fredskrænket en anden, er at betragte som en alvorlig overtrædelse af dekorumkravet. Stillingen i den militære stab er i forhold til rangordenen i forsvaret på et højt niveau, hvor dekorumkravet er skærpet. Det er også en skærpende omstændighed, at tilholdet vedrørte en tidligere kollega, uanset om det måtte være udstedt på baggrund af forhold, der er begået uden for tjenesten. Endvidere må det indgå, at der kun var gået to år og syv måneder mellem tidspunktet for tilholdets udløb og det tidspunkt, hvor du søgte stillingen i den militære stab.

Herudover har styrelsen ved dekorumvurderingen lagt vægt på samfundsudviklingen og det fokus, der var – og stadig er – på krænkende adfærd, herunder kampagner omkring nultolerance i forhold til krænkende adfærd. Forsvaret har – i tråd med samfundet generelt – siden 2019 haft øget fokus på at bekæmpe krænkende adfærd, herunder særligt kønskrænkende adfærd, og har iværksat en række tiltag på området. Det har betydet, at kravene til medarbejderes adfærd i den henseende er skærpet.

Om den tidsbegrænsede stilling i udlandet har styrelsen oplyst, at du efter en samlet, konkret og individuel vurdering var den bedst egnede kandidat til stillingen på trods af tilholdet.

En sådan tidsbegrænset stilling i udlandet er – i lighed med andre stillinger på chefniveauet i forsvaret – en udadvendt stilling. Styrelsen har ”ikke fundet det relevant og har således ej heller forholdt sig konkret til, i hvilket omfang (den tidsbegrænsede stilling i udlandet) var og er en mere eller mindre udadvendt stilling – heller ikke set i forhold til stillingen i (den militære stab) (...)”

Når dekorumvurderingerne for henholdsvis stillingen i udlandet og stillingen som næstkommanderende i enheden i den militære stab ikke fik det samme udfald, skyldes det primært, at stillingen i den militære stab ville indebære en varig udnævnelse som oberstløjtnant. Forsvarsministeriets Personalestyrelse deler således ikke ”din opfattelse af, at det ikke er relevant, hvorvidt der er tale om konstituering i en stilling eller varig udnævnelse (...)”

4. Retsgrundlaget

4.1. Tilhold

Statsadvokaten i (by)s afgørelse af (dato) er truffet i medfør af bl.a. § 2, stk. 1, i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning (lov nr. 112 af 3. februar 2012 med senere ændringer). Loven indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

”§ 1. Ved tilhold kan en person forbydes at opsøge en anden ved personlig, mundtlig eller skriftlig henvendelse, herunder ved elektronisk kommunikation, eller på anden måde kontakte eller følge efter den anden.

§ 2. Tilhold kan gives, hvis

- 1) der er begrundet mistanke om, at en person
  - a) har krænket en andens fred ved at forfølge eller genere den anden ved kontakt m.v. som anført i § 1 (...)

...

§ 5. Et tilhold gives for et bestemt tidsrum på indtil 5 år. (...)

...

§ 21. Den, der forsætligt overtræder et tilhold efter § 1 (...) straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 2. Overtrædelse af stk. 1 påtales kun efter den forurettedes anmodning, medmindre almene hensyn kræver det.”

Et tilhold er ikke en strafferetlig reaktion, men et administrativt påbud om ikke at opsøge den anden person ved personlig, mundtlig eller skriftlig henvendelse eller ved på anden måde at kontakte eller følge efter den pågældende. Det kan have baggrund i strafbare forhold, men kan også gives som følge af forhold, der ikke i sig selv er strafbare, men som opleves som ubehagelige eller forstyrrende på grund af deres antal, deres indhold eller et udtrykt ønske om at være fri for yderligere kontakt.

Jeg henviser til forarbejderne til § 2 i lovforslag nr. L 10 af 9. november 2011, s. 35. Lovforslaget kan læses på Folketingstidende.dk, samling 2011-12, tillæg A.

Politiet kan efter begæring udstede såkaldte offentlige straffeattester til bl.a. Forsvarskommandoen for personer, der søger ansættelse ved forsvaret, eller som skal udnævnes til befalingsmænd. En straffeattest til offentlig brug omfatter oplysninger, der er tilført Kriminalregisterets afgørelsesdel. Jeg henviser til § 23, nr. 15, i bekendtgørelse nr. 1860 af 23. september 2021 om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister (Kriminalregisteret). Afgørelser om at give et tilhold tilføres Kriminalregisterets efterforskningsdel, men ikke Kriminalregisterets afgørelsesdel og fremgår derfor ikke af den offentlige straffeattest. Jeg henviser til § 1 og § 14, nr. 2, i cirkulære nr. 9755 af 29. september 2021 om registrering mv. af oplysninger i Det Centrale Kriminalregister (Kriminalregisteret). Oplysningerne slettes fra efterforskningsdelen, når der er forløbet 5 år fra afgørelsen. Jeg henviser til § 35 i cirkulæret.

4.2. Udviklingen i den strafferetlige regulering

Indtil lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning trådte i kraft den 1. marts 2012, var adgangen til at meddele tilhold forudsat i den dagældende bestemmelse i straffelovens § 265, men var ikke nærmere reguleret i lovgivningen.

Formålet med den nye samlede regulering i 2012 om bl.a. tilhold var at styrke indsatsen for at beskytte personer mod at blive udsat for fredskrænkelser, forfølgelse og chikane, herunder stalking. Der er i den forbindelse i forarbejderne til lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning peget på bl.a. en stigende alvor i samfundets syn på vold og chikane, særlig i forbindelse med samlivsforhold.

Jeg henviser til forarbejderne til § 21 i lovforslag nr. L 10 af 9. november 2011, s. 43 f. Lovforslaget kan læses på Folketingstidende.dk, samling 2011-12, tillæg A.

Der er efterfølgende sket yderligere ændringer i straffeloven som led i en fortsat styrkelse af det samlede strafferetlige værn mod bl.a. chikane og stalking.

Ved lov nr. 329 af 30. marts 2019 er der således indsat en bestemmelse om psykisk vold i straffelovens § 243, der trådte i kraft den 1. april 2019. Desuden er der ved lov nr. 2600 af 28. december 2021 indsat en bestemmelse om stalking i straffelovens § 242, som trådte i kraft den 1. januar 2022.

4.3. Dekorumkravet

Dekorumkravet (også kaldet værdighedskravet) er reguleret ved § 10 i tjenestemandsløven (lovbekendtgørelse nr. 511 af 18. maj 2017), der har følgende ordlyd:

”§ 10. Tjenestemanden skal samvittighedsfuldt overholde de regler, der gælder for hans stilling, og såvel i som uden for tjenesten vise sig værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver.”

Den nugældende tjenestemandsløvs § 10 har samme indhold som § 3, stk. 1, i lov nr. 489 af 12. september 1919 om Statens Tjenestemænd. Af forarbejderne til denne lov fremgår bl.a. følgende:

”Der foreslaas i denne Paragraf en almindelig Regel om, at Tjenestemanden er forpligtet til (...) at vise en Optræden baade i og udenfor Tjenesten, som er Stillingen værdig. (...) Hvad angaar Tjenestemandens Optræden udenfor Tjenesten, er det naturligtvis ikke Tanken, at der skal udøves Skøn over Tjenestemandens private Forhold, men Bestemmelsen sigter kun paa, hvad der vedrører Stillingen.”

Jeg henviser til forarbejderne til § 3 i lovforslag af 22. juli 1919, Rigsdagstidende 1918-19, tillæg A, sp. 5985. Lovforslaget kan læses på Folketingstidende.dk.

Dekorumkravet i tjenestemandsløvens § 10, 2. led, gælder under ansættelsen og er ikke direkte formuleret som en ansættelsesbetingelse, men det antages at forudsætte, at den, der skal ansættes i en stilling, også må være værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver.

Dekorumkravet er udtryk for en retlig standard, hvis indhold fastlægges ud fra samfundets normer og ændrer sig i takt med, at disse normer ændrer sig.

Vurderingen må foretages i forhold til den konkrete stilling, der er tale om, herunder stillingens art og indhold samt hierarkiske placering. I den forbindelse indgår, om stillingen indebærer særligt betroede funktioner eller selvstændig dispositionsadgang, om der er tale om en overordnet stilling med høje krav til f.eks. omdømme, samt i hvilket omfang stillingen er synlig udadtil mod borgere og offentlighed samt indadtil over for personale.

Det kan også have betydning, hvilke opgaver myndigheden varetager, og om der som følge heraf er særlige hensyn forbundet med varetagelsen af stillinger på myndighedens område. Jeg henviser som eksempler til sagen [FOB 1999.239](#) på ombudsmandens hjemmeside (særligt strengt værdighedskrav til polititjenestemænd), faglig voldgiftssag FV 2010.157 (skattemedarbejders overtrædelse af skatte- eller momslovgivningen) og faglig voldgiftssag FV 2021.581 (krav til ansatte i forsvaret).

I sidstnævnte sag havde Forsvarsministeriets Personalestyrelse afskediget en lastvognsmekaniker som følge af, at han var blevet idømt 30 dages betinget fængsel for overtrædelse af straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser og § 266 om trusler. Opmanden fandt afskedigelsen berettiget og udtalte i den forbindelse bl.a.:

”Det må (...) tillægges betydning, at forsvaret i kraft af sin funktion i samfundet er helt afhængig af at kunne stole på sine ansatte (...). Tilsvarende er forsvaret afhængig af tillid i offentligheden, herunder til at de ansatte er i stand til at handle med nødvendig ro og velovervejethed. Endelig må det tillægges betydning, at forsvaret har særlig fokus på kønskrænkende adfærd.”

Dekorumskravet kan være overtrådt bl.a., hvis en ansat har gjort sig skyldig i strafbare handlinger, men også hvis den pågældende har udvist anden adfærd af en karakter, der kan rejse tvivl om agtelsen og tilliden til vedkommende i forhold til stillingen. Det kan være tilfældet, uanset om det er sket i eller uden for tjenesten.

Karsten Revsbech anfører i Forvaltningspersonalet, 5. udgave (2023), s. 46, bl.a. følgende i forbindelse med sin omtale af dekorumsvurderingen i sager, hvor den ansatte har begået strafbare handlinger:

”Hvorvidt værdighedskravet er opfyldt (...), beror på en konkret vurdering, hvor det væsentlige er, om det strafbare forhold ved det område eller emne, det angår, har en relation til (eller en betydning for) det arbejde, den pågældende offentligt ansatte skal udføre, eller det arbejdssted, hvor den pågældende er ansat, og om forholdet gør, at den pågældende på grund af manglende respekt og tillid ikke kan udfylde stillingen på en hensigtsmæssig og fyldestgørende måde, ligesom grovheden af det pågældende forhold er af betydning (...).”

Endelig kan det ved dekorumsvurderingen have betydning, hvor lang tid der er gået, siden forholdet fandt sted, og hvordan myndigheden – hvis den har haft kendskab til forholdet – har reageret.

I faglig voldgiftssag FV 2022.1009 havde DR afskediget symfoniorkesterets producent bl.a. for sin håndtering knap 16 år tidligere af en klage fra en pige, der havde gjort gældende, at hun havde været udsat for seksuel chikane. Opmanden fandt afskedigelsen uberettiget. Opmanden udtalte i den forbindelse, at afskedigelse af den ansatte, der helt eller delvist var begrundet i det 16 år gamle forløb, måtte forudsætte, at der i det mindste var tale om meget grove forhold.

I dommen U 1970.331 H havde Kirkeministeriet kendskab til, at en hjælpepræst under besættelsen havde været medlem af Danmarks Nationalsocialistiske Arbejderparti. Trods dette havde ministeriet flere gange konstitueret hjælpepræsten som sognepræst. Højesterets flertal mente ikke, at ministeriet kunne nægte at fastansætte hjælpepræsten som præst med henvisning til medlemskabet. Flertallet lagde vægt på bl.a., at der måtte stilles samme krav til dekorum for alle udøvere af præstegerning i folkekirken.

Jeg henviser desuden til Jens Garde, Karsten Revsbech og Søren Højgaard Mørup, Forvaltningsret – Almindelig emner, 7. udgave (2022), s. 215 f., Michael Møllegaard Jessen og Henrik Karl Nielsen, Tjenestemandsløven med kommentarer (2021), s. 96 ff., Niels Fenger (red.), Forvaltningsret (2018), s. 194 ff. (Jens Kristiansen), God adfærd i det offentlige (december 2017), s. 39 f., og Jørgen Mathiassen, Forvaltningspersonellet – Tjenestemænd og overenskomstansatte, 2. udgave (2000), s. 63 ff. og 93 ff.

5. Min vurdering

5.1. Indledning

Sagen angår Forsvarsministeriets Personalestyrelses vurdering af, at du ikke opfyldte dekorumkravet for stillingen som næstkommanderende i enheden i den militære stab. Stillingen er en overordnet og udadvendt stilling med tjeneste både i Danmark og udlandet og i en multinational ramme, hvor den ansatte repræsenterer det danske forsvar og varetager opgaver vedrørende operationsplanlægning. Stillingen indebærer efter det oplyste desuden personaleansvar.

Du fik meddelelse om styrelsens vurdering den (dato) (mere end syv et halvt år efter tilholdet blev givet), og jeg har på den baggrund alene fundet anledning til at tage stilling til, om det på dette tidspunkt var berettiget, at dekorumkravet indebar, at du ikke kom i betragtning til netop den pågældende stilling. Jeg har derimod ikke med denne udtalelse taget stilling til, om vurderingen vil kunne falde anderledes ud i forhold til andre stillinger med andre funktioner. Ligeledes har jeg ikke taget stilling til, om styrelsen, såfremt den havde anset dekorumkravet for opfyldt, kunne have inddraget de forhold, der begrundede tilholdet, som led i et samlet ansættelsesmæssigt skøn over, om du primo

(årstal) (årstallet for dekorumvurderingen) havde de personlige kvalifikationer, der skulle til for at kunne varetage stillingen i den militære stab, og ydermere, for det tilfælde, at der var flere ansøgere, om du var den bedst kvalificerede ansøger.

Min vurdering er sket med udgangspunkt i de forhold, som styrelsen selv har lagt vægt på ved sin dekorumvurdering. Jeg har således ikke taget stilling til, om der eventuelt kunne foreligge andre forhold, der talte imod, at du opfyldte dekorumkravet i forhold til stillingen i den militære stab.

Jeg vil først tage stilling til, om et tilhold som det, du blev meddelt, generelt set er egnet til at gøre en person uværdig til en stilling i forsvaret som den foreliggende, jf. pkt. 5.2 nedenfor. Dernæst vil jeg under pkt. 5.3 vurdere, hvilken betydning det har, at tilholdet angår handlinger, der blev begået senest primo (måned og årstal) (mere end otte år før dekorumvurderingen), og at du – efter ansættelsesmyndigheden var blevet bekendt med tilholdet – blev udstationeret og udnævnt i en tidsbegrænset stilling i udlandet og konstitueret som oberstløjtnant med midlertidig grad som oberst.

5.2. Tilholdet

Du modtog den (dato) (mere end syv et halvt år før dekorumvurderingen) et tilhold mod at opsøge eller tage kontakt til en tidligere kæreste. Tilholdet blev givet på baggrund af, at du på trods af en forudgående advarsel fra politiet flere gange tog kontakt til din tidligere kæreste, selv om din tidligere kæreste havde udtrykt ønske om at være i fred for dig.

Jeg må som nævnt under pkt. 1 lægge til grund, dels at de handlinger, der har givet grundlag for tilholdet, ikke er sket i tjenesten, dels at du og den forrettede hverken arbejdede sammen på det tidspunkt, hvor du fik meddelelse om tilholdet, eller på det tidspunkt, hvor du foretog de handlinger, der begrundede tilholdet. Jeg må endvidere lægge til grund, at handlingerne ikke har ført til en strafferetlig sanktion. Det er desuden ikke gjort gældende, at de handlinger, der har givet grundlag for tilholdet, i dag ville være strafbare.

Som anført i pkt. 4.3 ovenfor kan dekorumkravet efter omstændighederne være overtrådt, uanset at den bebrejdede adfærd ikke var strafbar, og uanset at den har fundet sted uden for tjenesten.

Som ligeledes anført i pkt. 4.3 er det anerkendt i praksis, at der stilles høje krav til dekorum for ansatte i forsvaret. Jeg er i den forbindelse enig med styrelsen i, at stillingen i den militære stab, i kraft af den hierarkiske placering og det i øvrigt oplyste om stillingen, må anses for at være en overordnet stilling med krav til bl.a. omdømme samt synlighed både udadtil og indadtil, som indebærer, at der kan stilles skærpede dekorumkrav.

Tilholdet er udtryk for, at du har foretaget handlinger, der både på tidspunktet for dine handlinger og i dag ses med alvor på, jf. pkt. 4.2 ovenfor. Af samme grund er der på forsvarrets område fastsat politikker om krænkende adfærd, herunder chikane, stalking og psykisk vold, og forsvaret har generelt i de senere år haft et øget fokus på at bekæmpe krænkende adfærd. Jeg henviser til pkt. 3 ovenfor.

Det er på den angivne baggrund min opfattelse, at et tilhold som det, der blev meddelt dig, generelt set er egnet til at gøre en person uværdig til en stilling i forsvaret som den foreliggende.

5.3. Stillingen i den militære stab

Spørgsmålet er herefter, om der er særlige forhold i din sag, der gør, at dekorumvurderingen må falde anderledes ud.

Som anført i pkt. 4.3 ovenfor vil det kunne indgå i dekorumvurderingen, hvor lang tid der er gået, siden forholdet fandt sted. Der må i den forbindelse efter min opfattelse foretages en konkret vurdering, der også inddrager bl.a. det pågældende forholds alvor, ansættelsesstedets opgaver og den pågældende stilling.

I den foreliggende sag var der på tidspunktet for dekorumvurderingen forløbet mere end otte år siden den sidste af de handlinger, der lå til grund for tilholdet, og mere end syv et halvt år, fra tilholdet blev givet. Det er ikke anført, at der siden har været andre forhold, der peger i retning af en lignende adfærd, eller at du i øvrigt har været involveret i lignende situationer. Endvidere havde tilholdet på dette tidspunkt været udløbet i to år og syv måneder.

Henset hertil og til, at forholdet, der i øvrigt ikke fremgik af den offentlige straffeattest, som nævnt ikke førte til en strafferetlig sanktion, og at der heller ikke var tale om et forhold, der var begået i tjenesten, har tidsfaktoren efter min opfattelse i betydelig grad afsvækket forholdets betydning.

Som anført ovenfor i pkt. 4.3 har det også betydning for dekorumvurderingen, hvordan myndigheden har reageret, efter den blev bekendt med det forhold, der rejser tvivl om dekorum.

I den foreliggende sag har du – efter at din ansættelsesmyndighed blev bekendt med tilholdet – søgt og fået en tidsbegrænset stilling i udlandet, som du blev udnævnt i.

Du blev således ansat og udnævnt tidsbegrænset i stillingen i udlandet i perioden fra den (dato) (seks måneder før dekorumvurderingen) til den (dato) (seks måneder efter dekorumvurderingen). Stillingen, der var slået op som udgangspunkt for en et-årig periode og med mulighed for besættelse ved

konstitution, var lønmæssigt indplaceret svarende til lønramme 37, og du blev konstitueret oberstløjtnant med midlertidig grad som oberst, så længe du varetog stillingen. Jeg må derfor forstå, at forsvaret fandt dig værdig til at varetage denne stilling (midlertidigt) med en højere rang, end den rang, der er forbundet med stillingen i den militære stab. Den tidsbegrænsede stilling i udlandet udgør efter det oplyste en udadvendt funktion på chefniveau med den opgave at repræsentere det danske forsvar og desuden bl.a. at varetage inspektion af øvelsesvirksomhed og kontakt til danske udsendte enheder mv.

Ifølge styrelsen skærpes dekorumvurderingen ved varig udnævnelse set i forhold til en konstitution, funktion i højere stilling eller lignende. Den primære årsag til, at du ifølge styrelsen opfyldte dekorumkravet for den tidsbegrænsede stilling i udlandet i perioden (dato) (seks måneder før dekorumvurderingen) til (dato) (seks måneder efter dekorumvurderingen), men ikke gjorde det i forhold til stillingen i den militære stab, var således, at du med stillingen i den militære stab ville blive varigt udnævnt – og ikke alene konstitueret – som oberstløjtnant.

Jeg er enig med styrelsen i, at ikke enhver kortvarig konstitution eller lignende indebærer, at ansættelsesmyndigheden herved er udelukket fra at nå frem til, at den pågældende ikke opfylder dekorumkravet i forhold til en tilsvarende varig stilling. I den foreliggende situation var der imidlertid tale om en stilling, som var slået op, som indebar, at du blev udnævnt i stillingen i udlandet, og som var forbundet med udadvendte funktioner på chefniveau med den opgave at repræsentere det danske forsvar.

Det væsentlige i en dekorumvurdering er, om den ansatte har den agtelse og tillid, der er nødvendig for at optræde på myndighedens vegne og for at udføre de opgaver, som er forbundet med den pågældende stilling. Hvis en ansat efter opslag under en længerevarende, tidsbegrænset ansættelse eller konstitution varetager samme funktion og opgaver i tjenesten som en varigt ansat i samme stilling, taler dette med betydelig vægt for, at dekorumvurderingen som udgangspunkt må være den samme. Jeg henviser til dommen U 1970.331 H, der er omtalt ovenfor under pkt. 4.3.

Ved at ansætte dig i den tidsbegrænsede stilling i udlandet og konstituere dig som oberstløjtnant med midlertidig grad som oberst i et år har Forsvarsministeriets Personalestyrelse efter min opfattelse derfor i betydelig grad svækket den betydning, som tilholdet, og de forhold, der har begrundet dette, kan tillægges i relation til dekorumvurderingen for stillingen i den militære stab.

Jeg må, ud fra det, som styrelsen har oplyst, forstå, at de indholdsmæssige forskelle, der er mellem på den ene side den tidsbegrænsede stilling i udlandet, og på den anden side den stilling, du blev vurderet uværdig til, ikke har

været bestemmende – eller dog haft væsentlig betydning – for styrelsens dekorumvurdering i sagen. Heller ikke under min behandling af sagen har styrelsen fundet det relevant at forholde sig til, om der i øvrigt måtte være forskelle på den tidsbegrænsede stilling i udlandet og stillingen i den militære stab af betydning for dekorumkravene for stillingerne. Jeg har derfor ikke selv fundet anledning til at gå ind i dette forhold.

Som anført ovenfor er det min opfattelse, at Forsvarsministeriets Personalestyrelse har haft anledning til at anse tilholdet som et alvorligt forhold i relation til dekorumvurderingen.

Efter en samlet vurdering er det imidlertid min opfattelse, at det, styrelsen har anført som afgørende for sin vurdering, ikke gav et tilstrækkeligt grundlag for at afvise at tage dig i betragtning til stillingen som næstkommanderende i den militære stab, med den begrundelse at du ikke opfyldte dekorumkravet. I min vurdering er indgået dels tidsspændet mellem de forhold, der begrundede tilholdet, og dekorumvurderingen, dels at styrelsen i den mellemliggende periode efter opslag ansatte dig i en stilling i udlandet, der indebar, at du blev udnævnt i stillingen i et år og konstitueret som oberstløjtnant med midlertidig grad som oberst, så længe du varetog stillingen.

Jeg har gjort styrelsen bekendt med min opfattelse men foretager mig ikke mere i sagen.